

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη, 'Ομοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου (ca 341/5-395/400) «Περὶ ψευδοῦς ἀσκήσεως»*, σσ. 7-14, 209-217, 417-429, 625-635.

Συνέχεια ἐκ τῶν προηγουμένων τόμων (ΜΕ 19-29, 205-220, 417-432, 593-607, ΜΣΤ' 7-22, 257-272, 465-481, 681-688) τῆς μελέτης διὰ τῆς ὁποίας ἐπανεκδίδεται τὸ ἔργον τοῦ Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου «Περὶ ψευδοῦς ἀσκήσεως». Ἡ δημοσίευσίς τῆς μελέτης συνεχίζεται.

Ἰωάννου Ν. Καρμίρη, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν-Ἀκαδημαϊκοῦ, *Ἡ θέσις καὶ ἡ διακονία τῶν λαϊκῶν ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ*, σσ. 15-27, 218-234, 430-449.

1. Προλεγόμενα, 2. Εἰσαγωγικά τινα περὶ τῆς θέσεως καὶ τῆς διακονίας τῶν λαϊκῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γενικῶς, 3. Πληρεστέρα συμμετοχὴ τῶν λαϊκῶν εἰς τὸ διδακτικὸν καὶ ἱεραποστολικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας. 4. Πληρεστέρα συμμετοχὴ τῶν λαϊκῶν εἰς τὴν λατρευτικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας. 5. Πληρεστέρα συμμετοχὴ τῶν λαϊκῶν εἰς τὴν διοικητικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας. 6. Ἐπιλεγόμενα. Περίληψις εἰς τὴν γερμανικὴν.

Ἀνδρέου Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ἡ εἰκονικὴ-συμβολικὴ ἀναλογία τοῦ φωτὸς ἐν τῇ θεολογίᾳ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ*, σσ. 28-44, 235-272, 500-530.

Ἀντὶ προλόγου. I. Εἰσαγωγή. II. Ἡ συνάρτησις Θεοῦ καὶ φωτὸς παρὰ τῶ ἀγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Ναζιανζηνῷ. Ἐπίμετρον. Ἐπιλεγόμενα.

Γρηγορίου Δ. Δράγα, *Ἐγένετο ἄνθρωπος. Ἡ λησμονηθεῖσα ἄποψις τῆς χριστολογίας τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου*, σσ. 45-70.

Προσπάθεια νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ χριστολογικὴ τυποποίησις εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου εἶναι παραπλανητικὴ. Ὁ ὅρος σὰρξ «οὐδὲν κατέχει ἀπόλυτον ἢ ἀποκλειστικὴν θέσιν εἰς τὴν χριστολογικὴν διδασκαλίαν του».

Χρυσοστόμου Κωνσταντινίδου, Μητροπολίτου Μύρων, Καθηγητοῦ τῆς Ὁρθόδοξου Θεολογίας, *Ὁρθόδοξοι προβληματισμοὶ καὶ προοπτικαὶ ἐπὶ τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου μετὰ τοῦ ληθουρανισμοῦ (καὶ ἰδίᾳ ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸν ἐν Γερμανίᾳ)*, σσ. 71-84.

Προσπάθεια διατυπώσεως προοπτικῶν καὶ προβλέψεων διὰ τὸ μέλλον εἰς τὰς σχέσεις μετὰξὺ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ γερμανικοῦ Λουθηρανισμοῦ.

Κωνσταντίνου Τσιρπανλή, *Ἡ Μυστικὴ Θεολογία τοῦ Νικολάου Καβάσιλα*, σσ. 85-104,

Τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον τμήμα τῆς παρούσης μελέτης τιτλοφορεῖται («Χριστοκεντρικὸς Μυστικισμὸς») καὶ ἐξετάζει: α) τὴν ἐνωμάτων μᾶς ἐν τῷ Μυστικῷ σώματι, β) τὰ Μυστήρια τοῦ Θ. Βαπτίσματος, Χρίσματος καὶ Θ. Βύχαριστίας ἐν συναρτήσει μὲ τὴν ἐνσάρκωσιν μᾶς εἰς τὸ Μυστικὸν Σῶμα καὶ γ) τὸν Χριστὸν ὡς τὴν καρδίαν τοῦ Μυστικοῦ Σώματος.

Δημητρίου Α. Δρίτσα, Θεολόγου, *Θεόφιλος ὁ Ἀντιοχείας ὡς συγγραφεύς*, σσ. 105-113.

Ἐξετάζεται τὸ ὄφος καὶ ἡ συγγραφικὴ τέχνη τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Θεοφίλου (169-188 μ.Χ.).

Γεωργίου Π. Πατρώου, Δρ. Θ., *Ἡ κλήσις τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν παράδοσιν (συνοπτικὴν καὶ Ἰωάννειον)*, σσ. 114-125, 391-399.

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου (ΜΣΤ 882-900) καὶ τέλος τῆς ἐρεύνης περὶ τῶν βιβλικῶν δεδομένων τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν δώδεκα μαθητῶν τοῦ Κυρίου. Κεφ. Γ' Ἡ κλήσις τῶν δώδεκα μαθητῶν. Κεφ. Δ' Σκοπὸς καὶ ἀποστολὴ τῶν μαθητῶν. Ἐπιλεγόμενα.

Νικολίτσα Δ. Γεωργοπούλου-Νικολακάκου, Δρ. Θ., *Φιλοσοφικὴ θεώρησις τῶν ἠθικῶν κανόνων (Normen)*, σσ. 126-141, 330-342, 590-605.

1. Τὸ πρόβλημα τῆς σχέσεως ἠθικῆς καὶ μεταφυσικῆς, 2. Αὐτόνομος δομὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ φυσικὸν δίκαιον, 3. Τὸ γινώσιμον τοῦ φυσικοῦ δικαίου, 4. Οἱ κανόνες τοῦ δικαίου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἠθικῆς, 5. Τὸ φυσικὸν δίκαιον ὡς βᾶσις τῆς διαρκοῦς ἀναθεωρήσεως τοῦ θετικοῦ δικαίου. Βιβλιογραφία.

Ἀντωνίου Δ. Κουκουνάρη, Καθηγητοῦ θεολόγου, *Τὸ ναῦδριον τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ εἰς τὸν Καρέα Ἀττικῆς*, σσ. 142-150.

Προλεγόμενα, I. Ἐξωτερικὴ ἐξέτασις, II. Ἐσωτερικὴ ἐξέτασις, III. Συμπληρωματικά τινα περὶ τοῦ ναοῦ καὶ χρονολογήσεις του, IV. Γενικαὶ τινες καὶ αἰσθητικαὶ παρατηρήσεις.

Ἀνδρέου Τηλλυρίδου, *Ἄγνωστα κείμενα διὰ τοὺς Μητροπολίτας Κυρηνείας Τιμόθεον (1625;-1647), Πάφου καὶ Τριμυθοῦντος Νεκτάριον (1677-1686) καὶ Ἀμαθοῦντος Γερμανοῦ (1572-1600)*, σσ. 151-158, 362-390.

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου (ΜΣΤ 820-835) καὶ τέλος τῆς δημοσιεύσεως ἐνὸς ἀνεκδότου συνοδικοῦ τοῦ Ἀμαθοῦντος Γερμανοῦ.

Βασιλείου Θ. Σταυρίδου, Καθηγητοῦ I. Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, *Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος Δ' (25 Νοεμβρίου 1921-30 Σεπτεμβρίου 1923)*, σσ. 159-176.

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου (ΜΣΤ 529-542, 763-774) καὶ τέλος τῆς

βιογραφίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὁλοκληροῦται ἡ δημοσίευσis διαφόρων ἐγγράφων ἀναφορικῶν πρὸς τὴν πατριαρχεῖαν του.

Γερσίου Ι. Κονιδάρη, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας ἐξ ἐπάφως Ὁρθοδόξου (Μετάφρασις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ πρωτοτύπου), σσ. 177-179.

Σημείωμα ἐπιδοθὲν εἰς τὸ β' τμήμα τῆς ἐν Nairobi Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

Μαρτίνου Γιόρνταν, Συμβολαὶ εἰς τὴν βιβλικὴν ἀνθρωπολογία, σσ. 273-287, 531-542 καὶ

Ἡ μελέτη, ἀπαρτιζομένη ἐκ τριῶν θεμάτων, παρουσιάζει τὴν συνέχισιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἐπίσης ἐκ τριῶν θεμάτων ἀποτελουμένης τῆς δημοσιουθείσης μελέτης ἐν τῷ ΜΣΤ' τόμῳ (1975) τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ (σσ. 302-313, 511-528 καὶ 749-762). Τὸ δὲ δ' θέμα ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐσφαλμένην ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἀγίας Γραφῆς δυνατὴν τριχοτομίαν, ἡ ὅποια εἶναι βιβλικῶς δεκτὴ, πέραν τῆς καθιερωμένης ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀντιλήψεως περὶ διχοτομίας. Εἰς τὸ ε' θέμα ἀναπτύσσεται τὸ ζήτημα τῆς δημιουργίας τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μεταφυτεύσεως αὐτῆς, καὶ ἐξακριβοῦται ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα ἀνῆκε πρὸ παντὸς εἰς τὰ θεολογούμενα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Τέλος, ἐν τῷ στ' θέματι πραγματεύονται τὰ τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῶν ἐξ αὐτῆς προκυψασῶν συνεπειῶν δι' αὐτὸν τὸν ἴδιον καὶ μέσῳ αὐτοῦ δι' ὀλόκληρον τὸν καλῶς δημιουργηθέντα κόσμον. Ἰδίως δὲ ἐξετάζονται τὰ ζητήματα α) τῆς καθαρῶς πνευματικῆς καὶ σαρκικῶς μεταδοθείσης ἁμαρτίας, β) τῆς ἠθικο-φυσικῆς διαστροφῆς, γ) τῆς αἰδοῦς καὶ τοῦ φόβου, δ) τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ε) τῆς ἐπαγγελίας καὶ τῆς πίστεως.

Ἀντωνίου Κ. Παπαντωνίου, Ἡ ἐξέλιξις τῆς κοινωνιολογικῆς σκέψεως, σσ. 288-312, 558-573, 742-766.

Συνέχεια ἐκ τῶν προηγουμένων τόμων (ΜΕ 710-757, ΜΣΤ 165-182, 314-337, 556-572, 775-798) τῆς μελέτης. Δ'. Οἱ κλασικοὶ τῆς κοινωνιολογίας (Pareto, Max Weber). Ἡ δημοσίευσis συνεχίζεται.

Δρ. Ἀθανασίου Παπᾶ, Ἐπισκόπου Ἐλενουπόλεως, Βιβλιογραφία ἱερατικῶν καὶ λειτουργικῶν ἀμφίων τοῦ βυζαντινοῦ τύπου, σσ. 313-329.

Α. Ἱερατικὰ ἄμφια, Β. Λειτουργικὰ ἄμφια.

Μιχαήλ Μακράκη, Ἡ ζωὴ τοῦ πνεύματος εἰς τὸν Τζῶρτζ Σανταγιάννα καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Χριστοῦ, σσ. 343-361, 574-589, 767-789.

Συμφώνως πρὸς τὸν διττὸν χαρακτῆρα τοῦ πνεύματος, κατὰ τὸν Τζῶρτζ Σανταγιάννα, δηλαδὴ τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ὑπαρξιν (existentia) ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν οὐσίαν (essentia) ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἀνωτέρω πραγματεία διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος, τιτοφορούμενον «Ἡ ζωὴ τοῦ πνεύματος», ἐκτίθενται περὶ τοῦ πνεύματος διὰ τῆς μεθόδου τῆς κατὰ γράμμα ἐρμηνείας, καθ' ἣν θεωροῦνται τὰ γεγονότα ὡς ἔχουν αὐτὰ καθ' ἑαυτά. Εἰς τὸ δεῦτερον μέρος, τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφεις πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ Χριστοῦ», γίνεται

λόγος περὶ τοῦ πνεύματος διὰ τῆς μεθόδου τῆς συμβολικῆς ἐρμηνείας, καθ' ἣν τὰ ιδεώδη ἐκλαμβάνονται ὡς ιδεώδη. Ἡ δημοσίευσίς συνεχίζεται.

Βαρνάβα Δ. Τζωρτζάτου, Μητροπολίτου Κίτρους, *Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου*, σσ. 450-462.

Ἀνακοίνωσις ἱστορικοκανονικῆς γενομένης εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις συνεληθὸν ἸΕ' Διεθνὲς Συνέδριον Βυζαντινῶν Σπουδῶν.

Χρυσόστομου Θέμελη, Μητροπολίτου Μεσσηνίας, *Ἡ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ἔτει 1896 ἔκδοσις τῶν μηνιαίων*, σσ. 463-499, 636-658.

Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐκδόσεων τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ δὴ τοῦ δωδεκαμήνου.

Ἡλία Δ. Μουτσούλα, Ἐντεταλμένου Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Τὸ πρόβλημα τῆς χρονολογήσεως τῶν «τριῶν κατὰ ἀρειανῶν» λόγων τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου*, σσ. 543-557, 674-692.

Εἰσήγησις εἰς τὸ Ζ' Πατρολογικὸν συνέδριον ἐν Ὁξφόρδῃ καθ' ἣν προσδιορίζεται ὅτι οἱ λόγοι ἐγράφησαν τὸ ἔτος 338 ἢ εἰς χρόνον πολὺ ὀλίγον ἀφιστάμενον τῆς χρονολογίας ταύτης.

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ὁ ἀναθεματισμὸς τοῦ Εὐαγρίου τοῦ Ποντικοῦ*, σσ. 606-611.

Ὁ σ. συνιστᾷ τὴν ἐπανεξέτασιν τοῦ ἀναθεματισμοῦ τοῦ Εὐαγρίου τοῦ Ποντικοῦ, ὁ ὅποιος θεωρεῖται ὑπὸ τινῶν ὡς ὀρθόδοξος. Ἐν γένει διατυπώνει τὴν σκέψιν ὅτι θὰ ἔπρεπε καὶ ἄλλοι «Ὀριγενισταὶ» νὰ ἐπανεξετασθοῦν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὰς ἐναντίον αὐτῶν δοξασίας.

Δρ. Ἀθανασίου Παπᾶ, Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως, *Περὶ τὸ τοπωνύμιον Τσεγκέλικιοὶ καὶ τὴν κεντητὴν ὥραϊαν πόλιν τοῦ ἐν αὐτῷ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου*, σσ. 659-673.

Τοπωνύμιον περιοχῆς εὐρισκομένης ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς ὄχθης τοῦ Βοσπόρου τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Δημητρίου Λ. Δρίτσα, Θεολόγου, *Μορφολογικὴ θεώρησις τῆς Α' Κλήμεντος πρὸς Κορινθίους*, σσ. 711-720.

Σύντομος μορφολογικὴ ἀνάλυσις τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κλήμεντος.

Δημητρίου Θ. Καρακατσάνη, Συγγραφέως καθηγητοῦ. *Ὁ ναὸς τοῦ Μεγαλόμαρτυρος Ἁγίου Δημητρίου «Σαρωνικοῦ»*, σσ. 721-741.

Περιγραφή τοῦ ναυδρίου εὐρισκομένου νοτίως τοῦ Κορωπίου. Πρόλογος, Α'. Ἱστορία τοῦ ναοῦ καὶ ἐξωτερικὴ ἐξέτασις αὐτοῦ, Β' Ἐσωτερικὴ ἐξέτασις τοῦ ναοῦ. Αἱ τοιχογραφίαι τοῦ καὶ αἱ ἐν αὐτῷ φορηταὶ εἰκόνες. Ἐπίλογος.

Γεωργίου Π. Πατρώου, Δρ. Θ., *Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ συγχρόνῳ δυτικῇ θεολογίᾳ (Σύντομος ἱστορικὴ ἐπισκόπησις)*, σσ. 790-820.

Πρόλογος, Εἰσαγωγή. Α'. Αἱ ἀπὸ τοῦ H. S. Reimarus μέχρι τοῦ J. Weiss ἐσχατολογικαὶ ἀπόψεις ὡς βασικὴ προϋπόθεσις συνειδητοποιήσεως τῆς συγχρόνου προβληματικῆς, Β'. Ἡ διάδοσις καὶ ἐδραίωσις τῆς ἀπόψεως τοῦ J. Weiss διὰ τῆς «συνεποῦς ἐσχατολογίας» — τοῦ A. Schweitzer. Ἡ δημοσιεύσις συνεχίζεται.

Ἀντωνίου Δ. Κουκουάρη, Καθηγητοῦ θεολόγου, *Τὸ ναδύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα εἰς τὴν Κοινότητα Θεμιανῶν τῆς νήσου Χίου (Ἁγιοκατάταξις — Ἀνάλυσις ἐνίων ἀγιογραφικῶν θεμάτων)*, σσ. 821-849.

Προλεγόμενα, Α'. Ἡ διάταξις τῶν τοιχογραφιῶν τοῦ ναύσκου, Β'. Τεχνοκριτικαὶ καὶ αἰσθητικαὶ τινες παρατηρήσεις.

Στέλιου Π. Ντάντη, *Περὶ τοῦ ἀγρίου τῶν ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικῶν βασιλικῶν*, σσ. 850-878.

Ἐρρευνα βασιζομένη ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γενομένων ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν.

Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ, *Παράλληλα δογματικὰ Θεοτόκου καὶ Σταυροῦ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ὕμνογραφίᾳ*, σσ. 879-907.

Ἐξετάζεται ἡ ἐν τῇ κοσμητικῇ φρασεολογίᾳ Θεοτόκου καὶ Σταυροῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου ὕμνογραφίας δογματικὴ σχέσις:

1. Τὸ φαινόμενον καὶ ἡ ἐρμηνεία του.
2. Τὰ παράλληλα. α) "Ὁμοια κατὰ λέξιν, β) ὁμοια κατ' ἔννοιαν.

Εὐστρατίου Τσαπαρλῆ, ἀρχαιολόγου, *Τὸ βυζαντινὸν τέμπλον. Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις*, σσ. 908-923.

Παρουσιάζεται ἡ ἐξελικτικὴ πορεία τοῦ βυζαντινοῦ τέμπλου ἢ εἰκονοστασίου ἀπὸ τῶν παλαιοχριστιανικῶν χρόνων.

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη, Ὀμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Εἶχε ὁ Μέγας Βασίλειος «Ἀνεμιοῦς»;* σσ. 924-927.

Ἀνακοίνωσις ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος εἰς τὸ ἐν Ὁξφόρδῃ Διεθνὲς Συνέδριον Πατερικῶν Μελετῶν (7-14 Σεπτεμβρίου 1976).

Γερασίμου Ι. Κονιδάρη, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ ἐνότης αὐτῆς ἐξ ἐπύψεως ὀρθοδόξου. (Θεώρησις ὀρθόδοξος κειμένων τοῦ Π.Σ.Ε. Γενεῆ 1976)*, σσ. 928-935.

Σημείωμα-συμπλήρωμα τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸν μετὰ χεῖρας τόμον (σσ. 177-179) ἐκθέσεως.

Ἡλία Μπάκου, *Οἱ εἰκονιζόμενοι κήτορες τῆς Ἱ. Μονῆς Σέλτσου*, σσ. 936-939.

Σύντομος περιγραφή τῆς τοιχογραφίας, ἡ ὅποια ἀπεικονίζει τοὺς κήτορας τῆς Ἱ. Μονῆς Σέλτσου.